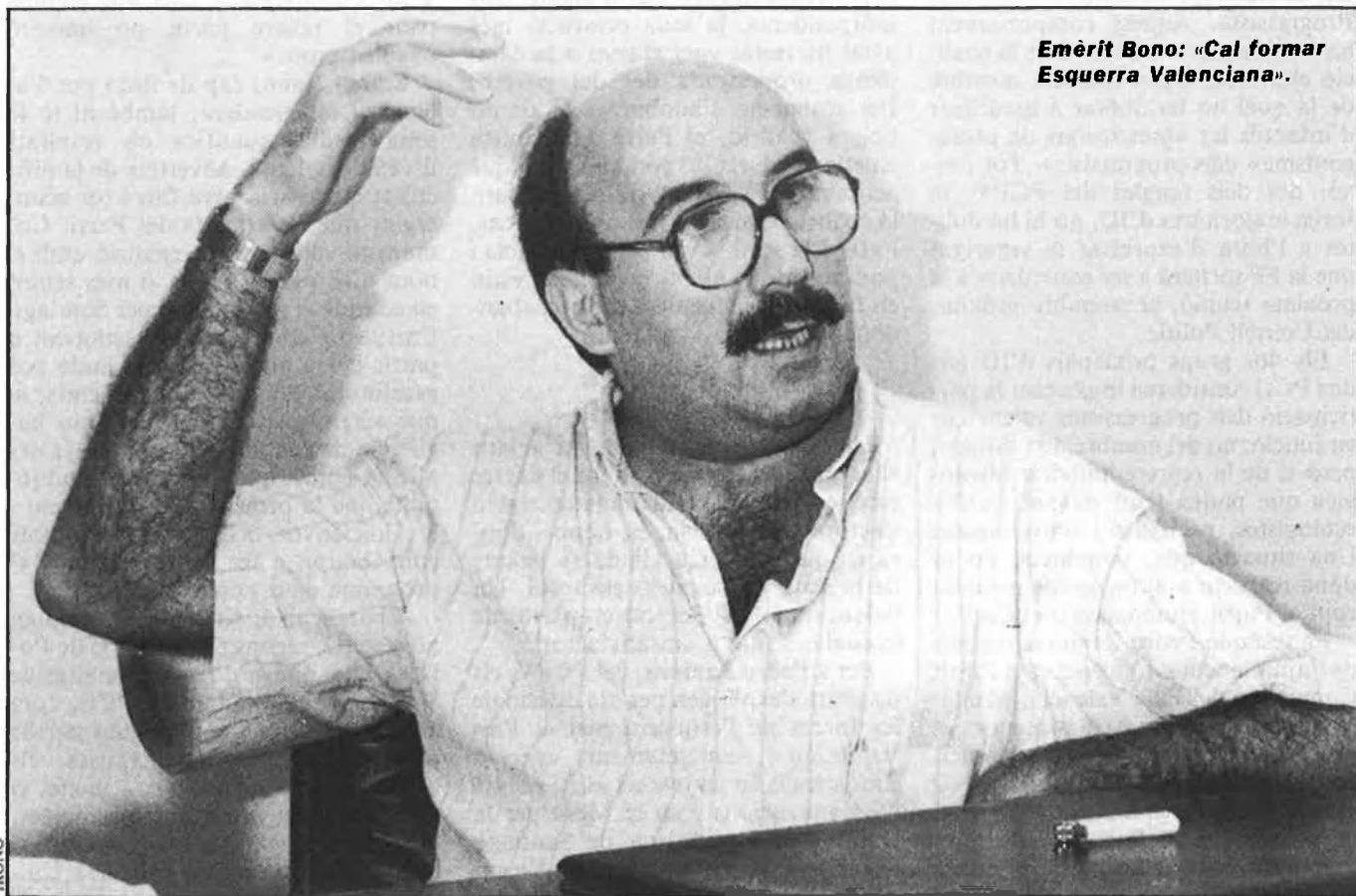

Emèrit Bono: «Cal formar Esquerra Valenciana».

EL FUTUR DE LA COALICIÓ ELECTORAL

Esquerra Unida, un mosaic, tot just

El contenciós electoral plantejat per la coalició Esquerra Unida es resolgué finalment la setmana passada. I Emèrit Bono, cap de llista, independent, de la coalició formada pel PC-PV, el Partit Comunista dels Pobles d'Espanya, el PASOC, la Federació Progressista, el Partit Humanista i el Partit Carlí s'ha quedat sense escó. Un escó que —a més— ha anat a parar a les mans del darrer alcalde franquista de València, Miguel Ramon Izquierdo.

Però no ha estat aquesta l'única notícia que s'ha produït recentment a l'entorn d'IU. Al País Valencià la Federació Progressista, que ja es va desvincular de la coalició abans de les eleccions, ha formulat una proposta de coalició que els íntegre junt amb Esquerra Unida i la Unitat del Poble Valencià. Al Principat, mentrestant, s'ha avançat enormement en la integració del Partit dels Comunistes de

Esquerra Unida ha perdut definitivament l'escó que esperava aconseguir per la circumscripció de València i es mou ara per reorientar la seua organització passades les precipitacions electorals. ¿Cap a on anar? És la pregunta clau.

Miquel Mora

Catalunya, que es presentà en solitari a les eleccions, contràriament al que s'havia esdevingut amb els seus correligionaris de la resta de l'estat. A Galícia, d'altra part, hi ha fortes pressions perquè Esquerra Galega —EG— s'incorpore a l'agrupament

electoral propiciat pel Partit Comunista.

I precisament aquesta darrera notícia enllaça amb l'altre gran tema pel qual IU ha estat actualitat permanent les darreres setmanes; la possible incorporació de la UPV a les seues files. EG, junt amb Euskadiko Eskerra, Esquerra Republicana de Catalunya, el PSM i la mateixa UPV mantienien uns contactes regulars per tal d'establir una plataforma de partits nacionalistes.

Federació Progressista, humanistes, carlins...

Fa dos dilluns es reunia a València el Consell Polític d'Esquerra Unida, al qual assistia «com a observadors» la Federació Progressista del País Valencià, allunyada en principi d'IU arran la confecció de les llistes electorals. L'endemà, els homes de Tammes i Ximo Donat es despenjaven en

la premsa de la ciutat amb una nota que plantejava la necessitat d'una coalició electoral entre Esquerra Unida, la UPV... i la mateixa Federació Progressista. Aquest comportament ha resultat estrany en el si de la coalició electoral, algun destacat membre de la qual no ha dubtat a qualificar d'infantils les «pretensions de protagonisme» dels progressistes. Tot i això, des dels rengles del PCPV, la força majoritària d'IU, no hi ha dubtes a l'hora d'expressar la seguretat que la FP tornarà a ser convidada a la pròxima reunió, al setembre pròxim, del Consell Polític.

Els dos grups principals d'IU (els dos PCs) consideren important la participació dels progressistes valencians en funció, no del nombre dels afiliats, però sí de la representativitat ideològica que poden tenir davant sectors ecologistes, pacifistes i universitaris. Una situació que, tanmateix, no es dóna respecte a altres grups menors, com el Partit Humanista o el Carlí.

La tesi que Pedro Zamora, regidor de l'ajuntament de València pel Partit Comunista del País Valencià, planteja respecte a aquests grups menors és que no és obligatòria la seua participació arreu l'estat. Dit ràpid: si els carlins tenen força a Navarra, que hi participen i si al País Valencià són quatre, no cal que ho facen tot i amb les sigles. El descontentament de cara als humanistes és major encara. El PCE veu la seua participació com a positiva: «Esquerra Unida té un programa d'esquerra i progressista. Si algun partit no ho és però hi vol participar, allà ell amb les seues contradiccions.»

Els comunistes de Gallego són més durs, però, i creuen que el millor seria que abandonassen a poc a poc la coalició, discretament. Per a alguns dels independents, la seua presència més aviat ha restat vots gràcies a la campanya orquestrada des del govern. Per acabar-ho d'adobar, el 18 de juliol, a Madrid, el Partit Humanista emetia un duríssim comunicat en què acusava el PCE de «comunitzar» la coalició electoral. En qualsevol cas, l'afer PH sembla vist per a sentència i podria ser que abans no acabe l'estiu els homes de la bandera taronja abandonen Izquierda Unida.

Uns resultats Insatisfactoris

Una vegada definitivament aclarit el contenciós electoral sobre el darrer escó en disputa a la circumscripció electoral de València, és, també, l'hora en què Esquerra Unida fa balanç de la seua participació electoral. Un balanç qualificat per tots els partits de la coalició com a «insatisfactori».

Per a **Pedro Zamora**, del PCPV, els resultats s'expliquen per «la divisió de les forces de l'esquerra real al País Valencià» i, concretament, «per la coexistència en un mateix espai polític d'organitzacions com la Mesa per la Unitat dels Comunistes de Santiago Carrillo i la UPV». Per a **Vicent Adam**, del Partit Comunista dels Pobles d'Espanya, cal tenir en compte, a més, «una certa precipitació en la creació de la Coalició, que originà tensions inevitables». Des d'aquest partit, s'ha acusat sovint els gerardistes d'intentar monopolitzar la campanya electoral i la coalició. Una acu-

sació que el PCE rebutja, afirmant que «el que es pretén no és reconstruir el PCE, sinó reconstruir l'esquerra i, si no s'aconsegueix més que reconstruir el nostre partit no haurem avançat prou.»

Emèrit Bono, cap de llista per València i independent, també hi té la seua a dir: qualifica els resultats d'«èxit prudent», adverteix de la dificultat que entranyava fins i tot aconseguir que els votants del Partit Comunista votassen una coalició amb el nom d'Esquerra Unida (i més tenint en compte el paper jugat per Santiago Carrillo) i creu que és exactament a partir d'ara que Esquerra Unida pot assolir uns resultats molt més clars, ja que «érem uns desconeguts i ens haguérem de passar mitja campanya explicant només qui érem. Ara és indubtable que la presència al Parlament i les iniciatives dels nostres diputats contribuiran a fer sonar el nom i el programa de la coalició».

A banda això, altres problemes han afectat IU, segons el catedràtic de Política Econòmica de la Universitat de València i ex-diputat del PCE, com ara les diferències entre alguns partits com la Federació Progressista, els carlins o els humanistes, i inclús el comportament d'algunes assemblees, «la del Port de Sagunt, per exemple» del PCPE, reticents a Esquerra Unida. Fets puntuals com la vaga dels autobusos municipals de l'EMT també són contemplats per Bono com a negatius. El cap de llista per València entén finalment que «el PCPV és l'espina de la coalició, però per això mateix ha de saber renunciar i sacrificar-se per algunes coses.»

LA PASTA CATALANA DE QUALITAT SUPERIOR

El Fideuer
de Calaf

C/ Cels Xaurador, s/n. - Apartat, 3
Telf. Comercial 869 85 10 - Administració 869 89 61
CALAF - Alta Segarra - Barcelona

Centre Carles Salvador

CURSOS PER CORRESPONDÈNCIA

1. Llengua i Literatura:

- Curs d'Iniciació.
- Curso de Iniciación (per a castellanoparlants).
- Curs Bàsic.
- Curs Progressiu de Llengua.
- Curs de Professorat.

2. País Valencià:

- Economia del País Valencià.
- Geografia i Història del País Valencià.

Matrícula oberta durant tot l'any, tret del mes d'agost.
Per a més informació, adreueu-vos al **Centre Carles Salvador, Moratín, 15, 8a. 46002-València**

¿I quin futur?

Tots els dirigents d'IU expressen clar el seu desig de refer la coalició amb tranquil·litat una vegada superats els conflictes de les eleccions al Parlament Espanyol. Encetat ja el debat, però, les opcions són distintes.

En realitat, tots coincideixen en el desig d'integrar —o «arribar-hi a alguna forma d'acord»— la Unitat del Poble Valencià. La resta de propostes, en canvi, ja són divergents. Per a **Salvador Blanco**, regidor del PCPE de l'ajuntament de València, seria important aconseguir la participació de partits com el Moviment Comunista o la LCR. En el PCE, en canvi, s'apunta cap a grups de militants socialistes, especialment d'Esquerra Socialista, i s'enyora la iniciativa de Rafael Ribó al front del PSUC, i els seus contactes amistosos amb el PSC-PSOE.

Pel que fa a l'organització nacionalista valenciana —al si de la qual ningú no s'ha plantejat l'entrada a IU, sinó, en tot cas, l'arribada a alguna classe d'entesa— l'interés d'alguns sectors cap a Izquierda Unida —sobretot a la ciutat de València— és evident. En paraules d'un alt dirigent comunista, «s'ha evidenciat que serà molt difícil assolir el sostre del 5 per

o del PSPV i el PSOE. Aquests sectors d'UPV s'estimen més de consolidar, realment, el partit.

En la fórmula que podria propiciar aquests acords també pareix que hi ha diferències substancials al si d'IU. Per als comunistes d'Ignacio Gallego, «si UPV vol participar amb IU, cal que s'hi integre». Els gerardistes es mostren en canvi molt més receptius i insinuen la possibilitat de pactes que re-

veure si es prestarien tots els actuals integrants.

Assemblees locals d'IU

Independentment, però, dels possibles pactes electorals, el futur d'IU sembla que s'adreça cap a la consolidació de candidatures municipals que intenten aglutinar militants, inclús de més partits dels que ara integren la coalició, i independents. En paraules

Pedro Zamora: «Reconstruir l'esquerra, i no el PCPV».

cent electoral en les autonòmiques. A Castelló inclús, on la UPV fonamentava les seues esperances, s'està molt lluny d'arribar-hi per separat. El que cal és mirar com podem anar junts». Una situació perillosa a parer de bona part dels militants nacionalistes, que temen la dissolució del seu projecte si es produeixen els acords, tal com s'esdevingué en els casos d'UDPV i UCD

modelen IU a nivell del País Valencià. «Podríem acudir com en Andalusia on la candidatura portava el nom de «Convocatòria per Andalusia-IU». **Emèrit Bono** ja ha avançat, inclús, un possible nom per al pacte: Esquerra Valenciana. Un pacte que hauria de respectar la independència de totes les organitzacions. Una espècie de refundació de la coalició a la qual caldria

de **Pedro Zamora**, «perquè nosaltres sabem que hi ha més independents que gent afiliada als partits». Izquierda Unida podria inclús cedir el nom a agrupaments d'independents.

Però encara més lluny que tot això, el que es debat és què serà Esquerra Unida en un futur no tan immediat. Per al PCPV, el moment és important, perquè «per primera vegada les forces a l'esquerra del PSOE poden consolidar un espai electoral i no seguir reculant».

El que va més lluny és Emèrit Bono, que planteja clarament la necessitat que IU es transforme al final en «una nova formació política que replegue tota la gent a l'esquerra del PSOE amb voluntat de realitzar un treball polític seriós i sense testimonialismes». L'oportunitat, segons ell, és històrica i és el moment de superar els personalismes que, afirma, tan de mal estan fent a l'esquerra. «Jo aposte per una formació nova, fruit de la conjunció del màxim de forces possibles. No cal que digues que serà un partit.»

Està per veure, però, si el mosaic que és Esquerra Unida admet apostes fortes. □